

Maldos intencijos

1. Už keturis naujuosius postulantes ir dvi postulantės (Austėją ir Elinę). Kad jų stojimo bendruomenėn entuziazmas mums primintų mūsų pirmąjį „TAIP“ Kristui. Visa bendruomenė rūpinasi jais. Melskitės taip pat, kad kiekvienas brolis bei sesuo savo prisirišimu prie Kristaus, savo atsivertimu būtų gilūs vienuolinio gyvenimo pavyzdžiai.
2. Už tuos, kurie kenčia, galbūt už tave, kuri(s) dabar mus skaitai, už ligonius, kuriuos pažįsti. Melskimės už šeimas, sukrėstas vaikų savižudybių.
3. Už brolius Konge, prie kurių prisijungė du savanoriai: Olivier ir Vianney'us (tar. Olivjė ir Vianėjus). Melskimės už jų brolišką gyvenimą, misiją, darbus. Tegul Šventoji Dvasia juos palaiko ir globoja.
4. Už misijas Filipinuose ir Kinijoje. Trys kinai, Paulius, Alanas ir Juozapas prisijungė prie Pierre'o (tar. Pjero) ir Ievos šv. Jono Krikštytojo metams.
5. Te Bažnyčios kančios nukreipia mūsų žvilgsnį Kristaus link, kad gyventume tiesoje ir vis labiau degtume Evangelija. Turime vis iš naujo pradėti nuo Kristaus. Tiek krikščionių kenčia dėl tikėjimo ir jo skelbimo. Nepraraskime drąsos dėl dabarties sunkumų.
6. Už Julijų ir Dovą, kurie gyvena Jono Krikštytojo metus. Melskimės už Daną, Joną, Arūną ir Donatą, kurie laikinai gyvena Baltriškėse ir dirba prie bažnyčios remonto.

Rugsėji, Palendrių benediktinai mus priėmė kelioms rekolekcijų dienoms.

Tiberiados bendruomenė
Baltriškės

2010 m.
spalis
gruodis

Maldos bendrystė

Jūs sveikina br.Siluanas, laimingas dirbdamas varpinės viršuje

Brangus(-i) besimeldžiantis(-i) drauge,
ramybė tau!

Džiaugsmingai pasitinkame spalį. Mėnuo prasideda šv. Teresės iš Lizjės šventė, ją vejasi nuolankūs Pranciškūs, toks panašus į Kristų (spalio 4 d.). Tai šviesą nešantys liudytojai. Tereikia pasinerti į jų raštus ir užsiliepsnos mumyse švelni ugnis, viltis.

Šias intensyvias atostogas Pjūties vaikams, Evangelijos sėjėjams, Šv. Damijono grupės jaunimui ir šeimoms broliai ir seserys ruošė su didžiuliu įkarščiu, nors kiekvienas jautėsi gan ribotas. Bet Viešpats buvo tarp mūsų ir padarė stebuklą vaikų, jaunuolių, sutuoktinių širdyse.

Rekolekcijų savaitė

Prieš keletą dienų baigėsi bendruomenės rekolekcijos. Jas pradėjome 3 dienomis ermitažuose, išsibarsčiusiuose po aplinkinius miškus, kad būtume sustiprinti maldos, tylos, kad Dievo Žodis mus maitintų, perkeistų, kad aidėtų mumyse Evangelija. Po to klausėme Tėvo Žako-Emanuelio, buvusio Rochefort'o (tar. Rošforo) cistersų-trapistų vienuolyno vyresniojo, paskaitų. Rekolekcijų metu kiekvienas brolis bei sesuo dalinosi apie savo gyvenimą su Kristumi. Nuostabu pažinti brolių bei seserų širdyse esančius lobius. Štai keletas jų pasiryžimų bei atradimų gyvenant Kristaus artumoje:

- ✓ Norėčiau daugiau melstis slaptoje. Kad pažinčiau Dievą, turiu nusileisti į savo vidinį gyvenimą, kad galėčiau pakilti Jo link.
- ✓ Tikra meilė pasirodo kasdienybės smulkmenose.
- ✓ Du dalykai degino šv. Pranciškaus širdį: Kristaus nuolankumas, apreikštas praktėlėje ir Jo meilė, parodyta ant Kryžiaus.

Kiekvienas brolis ir sesuo pasidalino šiais metais gautomis malonėmis ir priėmė naujus pasiryžimus, kad labiau mylėtų Kristų.

Kalendorius

Spalis

- Penkt. 1–3 d.
- Antr. 5–6 d.

- Ket. 7 d.
- Pen. 8 d.
- Šešt. 9–10 d.
- Tre. 13–14 d.
- Penkt. 15–17 d.
- Ant. 19 d.

- Ant. 19–22 d.
- Šešt. 23–24 d.

- Penkt. 29–31 d.

Šv. Pranciškaus savaitgalis
Misija į Varėną
Šv. Damijono maldos grupė Vilniuje
Šv. Damijono namų susitikimas Vilniuje
Misija Sadūnuose (Šv. Mišios ir liudijimas)
Šeimų savaitgalis
Misija į Radviliškį, Panevėžį, Pasvalį ir Šiaulius
Taize grupė iš Kauno
20 mokinių iš Panevėžio
30 mokinių iš Vilniaus
Anoniminių alkoholikų grupė
Pjūties vaikai
Ateitininkų grupė iš Kauno
Paauglių savaitgalis

Lapkritis

- Penkt. 5–7 d.
- Ant. 9–18 d.
- Penkt. 12–13 d.
- Penkt. 12–28 d.
- Penkt. 19–21 d.
- Tre. 24 - 25 d.
- Penkt. 26 – 28 d.

Jaunimo grupė iš Kauno (Petrašiūnų)
Br. Emmanuel ir Nick Lietuvoje
Šv. Damijono maldos grupės susitikimas Pasvalyje
Br. Jean Francois Lietuvoje
Bendrakeleiviai
Misija į Vilkaviškio vysk. (Lazdijai)
Savaitgalis šeimoms (tik tėvams)

Gruodis

- Penkt. 3–5 d.
- Ant.. 7 - 10 d.
- Šeš. 11–12 d.
- Ant.. 14 - 17 d.
- Sek. 26 - 30 d.

Savaitgalis Šv. Damijono grupės nariams
Grupė suaugusiems žmonėms su proto negalia
20 mokinių iš Panevėžio
Mokymai - sesija
Kalėdų stovykla

Jau kelis metus tėvas Hubert atvažiuoja mums skaityti filosofijos ar dvasingumo paskaitų. Jis čia džiaugiasi susitikęs kitą Jėzuitą, apsilankiusį Baltriškėse.

Su Jėzumi ant dviračių!

Šią vasarą, su 45 paaugliais (12–15 metų), važiavome dviračiais. Buvo gera proga pasportuoti. Tačiau žygio tikslas buvo ne raumenis auginti, bet mūsų širdis auginti: išmokti mylėti kaip Jėzaus mokiniai ir draugai. Mūsų tema buvo, Šv.Petro išpažinimas Jėzui, kada Jėzus jį paklausė: „Petrai ar myli mane?“ Petras jam atsakė: „Viešpatie, tu viską žinai, tu žinai, kad Tave myliu!“ (Jn 21,15).

Kilometras po kilometro, mes stengėmės išmokti ir įgyvendinti šį Jėzaus meilės prašymą : pavežti kito kuprinę, kuris jau nebeturi jėgų, nueiti pas žmones ir paprašyti vandens trokštančiam ant dviračio, nepamirštant, kad jame pats Jėzus prašo mūsų gerti.: „Aš trokštu!“ (Jn 19,28).

Bandėme važiuoti net “dvigubai“. Kai kas nors vos mynė pedalus, tuomet susirišdavome su juo ir temdavome pavargusių dviratininką. Didelis džiaugsmas buvo jį tempti, nes jame gi slėpėsi pats Jėzus, kuris mūsų klausė: “ Ar myli mane?“ Tai nuostabi galimybė, prakaituotu veidu, Jam atsakyti: “Viešpatie, tu žinai, kad Tave myliu!“

Žygio metu turėjome ir maldos laiką. Prieš paskutinę dieną, ypatingai buvo gražu, kai galėjome visi kartu būti su Jėzumi, Švenčiausiam Sakramente. Kai kurie dalyviai net nepastebėjo, kad maldos laikas jau prabėgo. Buvo taip gera būti su Viešpačiu ir žiūrėti į Jį, veidas į veidą!

Taigi tęskime žygį ir toliau – kasdienybėje, savo aplinkoje ir žinokime, kad nors kartais ir jaučiamės silpni, Jėzus yra šalia, su mumis, kur bebūtume. „Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos !“ (Mt 28,20) Amen, Aleliuja!

Br.Siluanas

- ✓ Rinkdamasis Kristų, noriu būti gyvybės tarnu ir nešėju. Gyvenimo, gyvybės aš ieškau labiau nei laimės.
- ✓ Džiaugsmingas brolis mane skatina džiaugtis, besimeldžiantis brolis man įkvepia troškimą melstis.
- ✓ Nelaikyti laiko neišvengiamybe, bet priimti jį kaip dovaną.
- ✓ Jaučiu būtinybę išsiskirti Dieve, būti paprastos širdies, nesistengti būti vertinamu ir rūpintis šia gautąja malone sekti Kristumi.
- ✓ Noriu būti nuolankia tarnaitė.
- ✓ Svarbiausia yra Kristaus meilė, tai Jis mane daro šventu.

Naujo valgomojo statyba

Naujasis derlius

Visa bendruomenė džiūgauja ir trokšta kartu su Jumis dėkoti Pjūties Šeiminkui, kuris šiomet mums siunčia dvi naujas seseris ir keturis naujus brolius. Naujasis brolių valgomasis bei nauji kambariai jau beveik baigti. Belaukiant darbų pabaigos, vyresnieji broliai kraustosi laisvindami kambarius postulantams. Jau apgyvendinti visi Tiberiados užkampiai. Platiname „savo palapinės angą“ bei savo gebėjimą priimti. Tai geros problemos! Šie naujieji broliai ir seserys yra jūsų maldos vaisiai.

Kenčianti Bažnyčia

Pažįstame Bažnyčios kančias, jos realų skurdą, jos nuodėmes, ypač Belgijoje. Tačiau nepakaktų visų pasaulio laikraščių sutalpinti visas Kristaus meilės apsireiškimo istorijas. Juk tiek meilės ir gyvybės judesių, matomų bei paslėptų, daroma visoje žemėje. Prieš kelias akimirkas grįžau iš Charleroi (tar. Šarlerua). Pasimetęs tarp gatvėse vykdomų darbų, ieškojau kelio traukinių stoties link ir sutikau jauną italą, kuris mane palydėjo iki tikslo. Labai nusivylęs jaunuolis keliavo iš Darbo biržos, kur sužinojo, jog nebegaus bedarbio pašalpos. Taip, net kančioje meilė gali „paimti viršų“. Mes, savo ruožtu, galime kitame įžiebtį, paskatinti meilę.

Eik, atstatyk mano Bažnyčią

Prieš keletą savaitių seserys baltai perdažė netoliese, ant vienos kaimo kalvelių, esančią Walcourt'o (tar. Valkūro) Dievo Motinos koplyčią. Būtent šioje koplyčioje meldavomės pačioje Tiberiados pradžioje. Prieš daugiau nei 40 m. su abitūros draugais atstatėme šią koplytėlę. Pastaruoju metu ji nukentėjo nuo graffiti mėgėjų. Grįžusios iš Asyžiaus seserys su užsidegimu ėmėsi ją gražinti.

Tačiau štai kas iš tiesų atnaujina, atgaivina Bažnyčią – tai nuolat atsispirti, pradėti iš naujo nuo Kristaus ir Evangelijos bei mylėti Kristų kaip Jis šiandien myli savo Bažnyčią. Nesileiskime ilgam sutrikdomi blogio atgarsių. Kristus yra Nugalėtojas ir savo atsivertimu mes dalyvaujame šioje gėrio pergalėje.

Jūs mums esate labai brangūs Kristuje. Tad gero Jums rudens, geros ir žiemos Prisikėlusiojo šviesoje.

Brolis Morkus

Šv. Pranciškaus savaitgalį atvažiavo 80 jaunuolių į Baltriškes. Daug iš jų prisidėjo prie derliaus ėmimo.

asmenys. Derlius galiausiai yra Dievo dovana, jis mums nepriklauso visiškai ir tai puikus būdas būti solidariu su kitais, gyventi Dievo žodžiu: „Palaimingiau duoti negu imti“ (Apd 20,35).

Taip pat ir gėlės mums skelbia Dievo grožį. Jos gražina žemę lyg Dievo artumas žmogaus širdį. Sodas be gėlių prilįgsta pasauliui be Dievo, kažko trūksta. Kam nors padovanoti paprastą gėlytę – tai dovanoti skelbiant, nukreipiant į Kūrėją. „Žemė davė savo vaisių, telaimina mus Dievas, mūsų Dievas!“ (Plg. Ps 67). Gražiausias žemės duotas vaisius tai – Jėzus, vis maitinantis savo žmones sakramentais ir konkrečiai besirūpinantis mumis, duodantis maisto, reikalingo mūsų kūnui.

Būkime dėkingi už visas Jo teikiamas gėrybes, kiekvienas susirinkimas prie stalo tebus proga Jam dėkoti.

Brolis Deni

Čia Lietuvoje, oro sąlygos taip pat nebuvo idealios. Vienu metu galvojau, kad viskas sukeps, kitą dieną, kad viskas supus dėl vandens pertekliaus. Iš esmės iki derliaus ėmimo, sunku žinoti koks jis bus. Ir šiemet taip pat derlius buvo šventė. Bulvių daugiau negu niekad nebuvo. Nebadausime. Ačiū Dievui ir tiems, kurie padėjo ravėti.

Brolis Egidijus

Kas su ašara sėja su džiaugsmu ims derlių

Gyvenimas Tiberiadoje teka maldos bei žemės darbų ritmu, pastarieji kinta priklausomai nuo metų laiko. Rugsėjis, tai metas nuimti sodo ir daržo derlių bei dėkoti Dievui: „Viešpatie, kokie įvairūs tavo kūriniai! Kaip išmintingai juos visus sukūrei! Tavo kūrinių pilna žemė!“ (Ps 104,24).

Alanas Jono Krikštytojo metuose ir br. Bruno žavėsi gražių moliūgų derlium. Įstojant kiekvienam broliui ar sesei dėkojam ypatingai Pjūties Šeimininkui.

Metai, vienas kitą veja, tačiau retai būna vienodi, bet tai ir suteikia jiems šarmo! Po šalto pavasario, vidurvasaris mus vargino didžiuliais karščiais ir sausra, o rugpjūtis pasižymėjo itin dažnais lietumis. Nepaisant tokių oro sąlygų kaitaliojimų, 2010-uosius galime vadinti puikaus derliaus metais. Norėčiau šio pavykusio derliaus nuopelnus priskirti visiems mūsų maldos draugams bei visiems „žemės mylėtojams“, kurių prašiau patarimo ir daug gavau. Būdamas Viešpaties sodininku, 30-ties žmonių bendruomenėje, nelabai paimprovizuosi: reikia numatyti reikalingą daržovių kiekį, kiekvieną jų sodinti tinkamiausiu metu, prižiūrėti augimą ir paskirstyti darbus pagal dirbančiųjų sugebėjimus.

Misijos malonės Kinijoje

Šią vasarą brolis Emanuelis vėl buvo išvykęs taip mylimon Kinijos Bažnyčion, kur, kartu su oficialiosios šalies bažnyčios kunigais, rengė stovyklas jaunimui. Štai keletas atgarsių:

Pagrindinė stovyklų tema buvo Tikėjimo išpažinimo (Credo), t.y., mūsų tikėjimo turinio lobyno pažinimas, pagilinimas. Mokymams iliustruoti galiausiai turėjau keletą ikonų, mat teko gerokai pavargti, kad galėčiau Kinijoje pasidaryti didesnio formato kopijų.

Už altoriaus, garbės vietoje, buvo pastatyta didžiulė A. Rubliovo Trejybės ikona, puikiai pažįstama Europoje ir visiškai nematyta Kinijoje. Stovyklos pradžioje Šv. Mišių metu, per patį pakylėjimą, saulės spinduliai įgavę trikampio stogo formą, nušvietė trijų angelų, pavaizduotų ikonoje, veidus. Buvau labai sujaudintas matydamas šį „Dievo mirktelėjimą“, Jo buvimo su mumis duonos ir vyno pavidalu ženklą ir šį matomą šviesos ženklą ikonos veikėjų veiduose. Kai jaunimas tai išvydo, patalpoje pasigirdo susižavėjimo „OOOOOO!“

Nuostabus buvo susitaikinimo maldos vakaras: daugiau nei pusė jaunuolių iš 350 stovyklos dalyvių priėjo išpažinties. Kai kurie verkė iš džiaugsmo priešais Jėzų ostijoje. Stovyklos naujovė – nuolatinė adoracija, specialiai tam parengtoje koplyčioje, nuo 5 val. ryto iki 22 val. vakaro. Daug jaunuolių ten gavo malonių.

Apšviesta Trejybė. Meilės dalinimasis tarp dieviškų asmenų.

Štai keletas liudijimų iš stovyklos pabaigos pasidalinimo:

- ✓ „Ši stovykla sustiprino mano tikėjimą. Universitete esame tik saujelė katalikų. Turiu labai mažai laiko maldai. Per šias dienas išgyvenau ypatingą artumą su Jėzumi. Jaučiu, stiprų pasikeitimą savyje. Išpažintis mane tiesiog apstulbino, suvokiau, kad nuodėmė mane atitolina nuo Jėzaus. Man labai patiko mokymai, tokie artimi mūsų gyvenimui. Dabar noriu pakeisti savo gyvenimą, kad būčiau arčiau Dievo ir daugiau melsčiausi“.
- ✓ „Nenorėjau važiuoti į šią stovyklą, bet tėvai mane privertė. Pirmas dvi dienas jaučiausi nejaukiai, vėliau, per adoraciją, pajutau didžiulę laimę. Suvokiau, kad turėčiau skirti daugiau laiko maldai, kad sutvirtinčiau ryšį su Dievu“.
- ✓ „Šios stovyklos metu gavau savo pašaukimo patvirtinimą. Per mokymą apie pašaukimą šviesa vis stiprėjo mano širdyje. Taip, noriu sekti Kristumi visą laiką - amžinai“.
- ✓ „Vaikystėje buvau labai tvirto tikėjimo, tačiau jis išblėso dėl viso to, ko esame mokomi mokykloje. Į stovyklą atvažiavau priartėti prie Dievo ir čia iš naujo atradau tikėjimą. Aš labai bijau išpažinties, bet mokymas apie Sūnų palaidūną mane labai padrašino. Po išpažinties nunešiau savo žvakę prie Jėzaus - ostijoje, tai mane labai palietė. Pajutau, kad Dievas mane be galo myli“.

„Jauniausia“ stovyklos dalyvė, sesė vienuolė Gugu, 87 m., ne daug aukštesnė negu 2 obuoliai.

Po stovyklos jaunuoliai susiskirstė į grupes pagal parapijas ir po keleto savaičių buvo pradėtos 15 maldos grupių. Beje, rugpjūčio pabaigoje jau gavau nuotraukų iš vienos šių grupių inauguracijos. Melskimės už šiuos jaunos apaštalus, kad jie skleistų Dievo meilės ugnį aplink save.

Brolis Emanuelis

Naujos plunksnos naujam žvirbliui

Ačiū Viešpatie už br. Bruno

Mano vardas Bruno, man 30 metų. Rugsėjo 14 d., Kryžiaus Išaukštinimo šventėje, buvau priimtas į bendruomenės noviciatą. Labai džiaugiuosi ruošdamasis Juo sekti Tiberiadoje.

Esu kilęs iš Angers (tar. Anžė) regiono, Prancūzijoje. Augau krikščioniškoje šeimoje. Visgi, tam tikrą laiką, nebelankiau bažnyčios. Iki akimirkos, kuomet Jėzus vėl prisiartinio prieš 8 metus...

„Tu vertingas mano akyse, tu man brangus ir aš tave myliu“ (plg. Iz 43,4)

Kartą paniures ėjau iš paskaitos ir staiga buvau apimtas kažko didingo ir paslaptingo, pasijutau toks mažas, varganas, tačiau be galo mylimas, nusidėjėlis, net pravirkau.

Mano siela buvo sukrėsta, išsigandusi ir kartu labai paguosta, kupina džiaugsmo ir ramybės. Taip Dievas mane aplankė - tokiu netikėtu būdu.

Pradėjau vaikščioti į Šv. Mišias ir pasinėriau į Biblijos skaitymą. Jaučiau poreikį maitinti šį naują tikėjimą, kuris

skyrėsi nuo patirto vaikystėje. Tuo metu mano širdyje degė klausimas: „O dabar, Viešpatie, ko tu tikiesi iš manęs?“ Prieš dvejus metus supratau, kad būtinai turiu ieškoti naujos vietos, tęsti kelionę Dievo link. Mano paieškas lydėjo trys kriterijai: broliška, besimeldžianti bendruomenė; vieta, artima kūriniui, nes „Dangūs skelbia Dievo šlovę, dangaus skliautas garsina jo rankų darbą“ (Ps 19,2); ir rankų darbas.

Po keleto mėnesių trukusių paieškų apsisostojau Lavaux-Ste-Anne (tar. Lavo-Sant-An) miškelyje ir atradau čia laukinį rojų, pilną „keistų paukščių“, tad greit pasijutau tarsi namie. Ačiū, tau, Viešpatie, už šiuos metus, kupinus atradimų ir pamokymų. „Aleliuja! Dėkokite Viešpačiui, nes jis geras, jo ištikimoji meilė amžina!“ (Ps 118,1).

Brolis Bruno